

Lipták János versei

A rékasi kiserdőben

- 1; A Rékasi kiserdőbe,
Van egy betyár csárda.
Abba mulat egy betyárlegény,
Néki szól a nóta.
- 2; Cigánybanda, húzza-húzza,
A betyár nótáját.
Aki vígan eltáncolja,
A betyárok táncát.
- 3; Már éjfél is elmúlt lassan,
Kezd már virradni.
De a betyár nótáskedve,
Nem tud csillapodni.
- 4; Talán érzi, azt a betyár,
Hogy, vége lesz a dalnak.
Mert a csárda, minden zugát,
A zsandár körbe fogta.
- 5; El is fogták a betyárlegényt,
Viszik a tömlőcben.
Holnap reggel, felakasztják,
A törvény így rendelte.
- 6; Szép csárdásné, bemegy hozzá,
Egy utolsó csókra.
Megfogadja a betyárnak,
Nem lesz többé, betyár mulatója.

A rékasi mulatóba

- 1; A rékasi mulatóban,
Halkan szól, egy nóta.
Cigánybanda húzza szépen,
Sír a hegedű négy húrja.
- 2; Ott mulat, egy barna legény,
Néki szól a nóta.
Mert, elhagyta az a kislány,
Kit szeretett már, évek óta.
- 3; Eldalolja fájdalmát,
Cigány halkan húzza.
Fájó szíve összetörve,
Sír a mulatóban.
- 4; Kislány, kit úgy szerettem,
Elhagyott, már engem.
Nem gondolta, hogy szívemet,
Teljes összetörte.
- 5; Ő volt, minden reménységem,
Ő volt minden álmom.
Azt gondoltam, boldogságom,
Nála megtalálom.
- 6; Elmúltak szép remények,
Meg az édes álmok.
Nem tudom, hogy nyílnak-e még,
Nékem a virágok.
Talán egyszer boldogságra,
Én is rátalálok.

Ábrándos szerelem

- 1; Holdvilágos éjszakákon,
Elkerül az álom.
Képzlődés, ábrándozás,
Tölti be világom.
- 2; Szerelmes lett az én szívem,
Boldogságra, szerelemre vágyom.
Vajjon, meg találom-e?
Az igazi párom.
- 3; Kivel, tudnám életemet,
Boldogságban, szeretetben élni.
Kit, szívből tudnék
Szeretni, ölelni.
- 4; Kivel, megosztanám,
Minden gondom, bajom.
Életemnek, minden drága percét.
Kivel, egy szép, kis családot, örömmel nevelnék.
- 5; Élni egy, szép kis családban,
Hol boldogság, szeretet árad.
Örülni az életünknek,
Örülni egymásnak.
- 6; Szeretném, ha ábrándjaim,
Valóságra válna.
Akkor lennék, boldog ember,
Széles e-világon.
- 7; Szeretni az embereket,
Kik, e-földön élnek.
Elmondani a világnak,
Hogy, élni csak úgy jó.
Ha szeretetben, boldogságban
Békességben élhetsz.

Anyák napjára

- 1; Ó-Anyám, te drága nő!
Te csodálatos asszony.
Lépteid nyomában.
Mindig virág nyíljon.
- 2; Te voltál az, ki a legdrágábbat,
Az életet adtad nekem.
Ki fölneveltél, jóra tanítottál,
Ki óvtál minden bajtól,
Félteve egészségem.
- 3; Ki, oly sokat fáradtál,
Oly sokat szenvedtél.
Éjt nappallá téve, erőd nem kímélve.
Lelkedben, mindig öröm volt
Szívedben béke!
Milliószor áldjon meg az Isten érte.
- 4; Mert, az a szó, hogy Anya.
Nincs szebb a világon.
E-szót, még élek,
Mindig szívembe zárom.
- 5; Azt az áldozatot,
Amit értem hoztál,
Nincsen, olyan szép-szó,
Ami bepótolná.
- 6; Mert, Anya csak, egy van.
Egy csodálatos lélek.
Drága Édesanyám!
Meghalnék én érted.

Anyák napjára

- 1; Szeretném a virágokat,
Egy csokorba kötni,
Szeretném a két kezében,
Anyám, néked oda adni.
- 2; Megköszönni, minden szépet,
Amit értem tettél,
Meg csókolni, két kezedet.
Mivel fel neveltél.
- 3; Úgy vigyáztál életemre,
Mint szemed fényére.
Ha, egy kicsit rossz kedvem volt,
Úgy aggódtál értem.
- 4; Életemet vezérelted,
Amíg, fel nem nőttem.
Addig a nap minden percén,
Őrködtél felettem.
- 5; Nem feledve, azt a napot,
Mikor meg születtem.
Azóta is itt őrizlek,
Anyám a szívemben.
- 6; Tőled tanultam meg,
Túrni és szeretni.
Tőled tanultam meg,
Gyermekeket nevelni.
- 7; Te adtál életet,
Te adtál erőt,
Megköszönni Anyám,
Egy élet is kevés.
- 8; Szeretni az embert,
Szeretni a szépet.
Szeretni az Édesanyát,
Ki felnevelt téged!
- 9; Örökké szeresd őt!
Örökké imádd!
Mert, nincs a földön drágább!
Mint az Édesanyád!!

Anyám

- 1;   Megszülettem, mint kisgyermek,
      Anya szült meg, engem.
      Aki, minden éjszakákon,
      Virrasztott felettem.

- 2;   Vigyázta az álmaimat,
      Leste ébredésem.
      Örült, hogy ha mosolyogva,
      Boldogan ébredtem.

- 3;   Tanítgatott, nevelgetett,
      Kis kezemet fogta.
      Aggódott az életemért,
      Nem hagyott a sorsra.

- 4;   Aki mindig, úgy aggódott,
      Gyermekeit féltve.
      Ő lesz nekem, a legdrágább kincs,
      Egész életemben.

- 5;   Ő lesz, kit nem feledek,
      Bár hová, visz sorsom.
      Mert ő az, a drága asszony,
      Aki mindég gyermekére gondol.

- 6;   Ő adott életet, ő adott erőt!
      Ő mutatta meg, hogy milyen a jövő.
      Ő tanított meg, szeretni, feledni,
      Ő tanított meg, gyermeket nevelni.

- 7;   Bármit hoz a sorsod, bármit az élet,
      Mindig gondolj arra, ki szült téged.
      Örökké szeresd őt, örökké imádd,
      Nincsen nála drágább, mert ő az Édesanyád!

Az én babám

- 1; Az én babám nagyon édes,
Az csizmám nagyon fényes.
Mert a babám két szép szeme,
Csillagokkal szórta tele.
- 2; Nem járok én a kocsmában,
Csak a babám udvarában.
Mert a babám édes csókja,
Szívemet is tűzbe hozza.
- 3; Szerelem, egy szép álom,
Beleestem, de nem bánom.
Benne vagyok, ki sem mászom,
Csak a szerelemre vágyom.
- 4; Nincsen szebb, a szerelemnél,
Babámnak a kék szeménél.
Belenézek, mint a napban,
Két szemem elkápráztatja.
- 5; Csillagokat szór a szemed,
Gyere hozzám szép kedvesem.
Te leszel az édes párom,
Ha megnősülök jövő nyáron.
- 6; Éjjel-nappal terád vágyom,
Mindig te vagy az ideálom.
Hogy lássalak alig várom,
Te leszel majd az én párom.

Búsúl a madár

- 1; Búsúl a madár, ha elhagyja a párja,
Nem találja helyét, a kerek világban.
Szálldos ide-oda keresi a párját,
De a párja elszállt, egy idegen tájra.
- 2; Elszállt messze földre, idegen országba,
Hogyha boldogságát, ott majd megtalálja.
De az élet dacos, nem kedvez örökké,
Az a boldogság már, nem jön vissza többé.
- 3; Bánatos a szívem, szomorú magányom,
Mert engem is elhagyott párom.
Visszavárom őt, mert nagyon szerettem,
Vele együtt tudnám, élni az életem.
- 4; Vele sétálgatnék, holdvilágos estén,
Vele tölteném el, az élet minden percét.
Örülnék a napnak, mely reám ragyogott,
Bánatos szívemnek, boldogságot adott.
- 5; De ami elmúlt, nem jön vissza többé,
Nem leszek én boldog, talán soha többé.
Szomorú életem, újra kell kezdenem,
Újra kell élnem, újra kell szeretnem.
- 6; Keresni a szépet, keresni a jót,
Keresni egy társat, ki hozzám való.
Ki hú tud hozzám lenni, és hűen tud szeretni,
Kivel talán én is, boldogan tudnék lenni.
Feledném a múltat, feledném a régit,
Megpróbálnék újból, boldog ember lenni.

Cigánybanda muzsikája

1. Cigánybanda muzsikája
El hallatszik messze tájra.
Nincs is ennél, szebb muzsika
Mely a nagyvilágot is bejárta
2. Sok szép elismerést kapott
Kis hazánknak, hír nevet hozott.
De már ennek, lassan vége.
A fénykorát már túl élte.
3. Kiskocsmából rég ki haltak
Mit zenegépekkel pótoltak.
Nem olyan az már mint régen
Nem mulatnak olyan szépen.
4. Pedig nincs e-zenének párja
Nincs oly nóta, mit a prímás
Hegedűjén el ne húzna
Ezért szép a muzsikája.
5. Mulatni cigányzenére lehet
Ez hozza meg a jó kedvet.
Át mulattam sok éjszakát
Ahol cigánybanda muzsikált.
6. Prímásom oly szépen húzta
Sírt a hegedű négy húrja.
Végighúzta a vonóját
El muzsikált, sok szép nótát.
7. Jóprímásom, húzz még egy nótát
Had mulassak úgy igazán.
Daloljak még át egy éjszakát
Hogy a csillagok is meg csodálják.

Dal

Erdőszélén sárgarigó, siratja párját
Elhallgatnám búsan zengő, szomorú nótáját.
Ne sírj, ne sírj, sárgarigó, nem csak te vagy árva.
Az én árvaságomnak nincs, a világon párja.

Ki nyílt a kék ibolya, ki nyílt a rózsza.
Dalolgt a sárgarigó, visszajött a párja.
Ha az enyém visszajönne, dalolgatnék én is
Bánatomba rám borul még, a csillagos ég is.

Egy szép csendes nyári estén

- 1; Egy szép csendes, nyári estén,
Kéz a kézben jártunk.
Nyárfáknak az árnyékában,
Néha, meg-megálltunk.
- 2; Összeért, az ajkunk közben,
Egy szerelmes csókra.
Éreztük, hogy a boldogság,
Szerelmünket, lángra lobbantotta.
- 3; A sok csillag, ragyogott ránk,
Szórta ránk a fényét.
Boldogságtól elkábulva,
Nem láttuk, szerelmünknek végét.
- 4; Nem hittük, hogy egyszer ennek,
Vége fog, majd lenni.
Nem hittük, hogy a boldogság,
Elfog minket hagyni.
- 5; Nem ragyog már, ránk a csillag,
Nem szórja a fényét.
Bánatosan sajog szívünk,
Az elmúlt boldogságért.
- 6; Talán, egy szép nyári estén,
Lesz még boldog, percünk.
Amikor, a fényes csillag,
Ragyog majd felettünk.
- 7; Amikor a nyárfák között,
Újra együtt járunk.
Mint, szerelmes gerlepárok,
Egymásra találunk.

Elmúlt a tél

- 1; Elmúlt a tél, itt a tavasz,
Minden újra éled.
Ilyenkor, sok fiatal,
Szerelemre ébre.
- 2; A szívekben öröm tombol,
Vágyakozás közben.
De jó lenne megölelni, megcsókolni,
Akit láttam, kinn az utcán este..
- 3; De jó lenne, ha érzésem,
Viszonozná közben.
Mert össze nézni, meg szeretni,
Belefér, egy percen.
- 4; A szívek is találkoznak,
Hallgasd dobogását.
Két szerelmes alig várja,
Egymás boldogságát.
- 5; A szerelem, nagyon csodás,
De fájó is egyben.
Hogyha a két ifjú pár,
Nem kellhetnek egyben
- 6; De a szerelem is múlandó,
Úgy, mint minden az életben.
Helyette a megértés jön,
Tiszta szeretetben.
- 7; Jön a gyerek, a családban,
Változik az élet.
Ilyenkor már, a szívekben,
Csak a szeretet élhet.
- 8; A szeretet, nem múlandó,
Meg marad örökre.
Az emberi boldogságot és családot,
Csak ez tartja egyben.

Fehérhattyú szállt a vízre

- 1; Fehérhattyú szállt a vízre,
Úszkál, egy magában.
Várja ő a kicsi párját,
De, mind hiába várja.
- 2; Elszállt, egy szép őszi reggel,
Elment, mindörökre.
Nem is tér vissza párjához,
Soha az életben.
- 3; Pedig szegény, oly magányos,
Búsul, egy magában.
Nem találja, sehol helyét,
Kerek e-világban.
- 4; Mindig, vissza várja jöttét,
Vissza várja párját.
Hogy, felejtse nagy bánatát,
E szomorú világban.
- 5; Nem érzi az ő bánatát,
Nem tudja azt senki.
Mikor fog az életében,
Boldog napja lenni.
- 6; Talán a sors, nem kegyetlen,
Nem fog összetörni.
Talán lesz még remény,
Hogy tudjon szeretni.
- 7; Szeretni még az életben,
Örülni a szépnek.
Szeretni az embereket,
Kik e-földgolyókon élnek.

Gyermek emlékem

- 1; Mikor kicsi, gyermek voltam,
Tündérmesékről álmodtam.
Tündér országba jártam,
Tündér lányokkal táncoltam.
- 2; De jó, itt közöttük élni,
Tündérekkel játszadoxni.
Tündérmeséket hallgatni,
Tündér nótát énekelni.
- 3; Vígan élni, nevetgélni,
Csak, a gyermekkornak élni.
De, elmúlnak a szép évek,
Vége lesz, minden mesének.
- 4; Elmúlnak a tündér álmok,
Eltűnnek a tündérlányok.
Pedig jó volt, köztük élni.
Gyermeki kort, nem feledni,
Arról mindig emlékezni.
Mily szép is volt,
Gyermeknek lenni.

Honvág

- 1; Viharfelhő van az égen,
Szállnak, mint a darvak.
Hűn szeretett, kis falumtól,
De messze sodortak.
- 2; Ott hagytam a kisfalumat,
Amit mindig, oly nagyon szerettem.
Ott éltem le, gyermekkorom,
Ifjú éveimben.
- 3; Ott, ahol a sok barátok,
És szüleim laktak.
Mindig, vissza fogok vágni,
Régi otthonomban.
- 4; De az élet, oly kegyetlen,
Elsodort a honban.
Fájó szívem, összetörte,
Tele sok bánattal.
- 5; De ha, egyszer visszatérnék,
Csendes kis falumban.
Fájó szívem, meggyógyulna,
Tele lennék, sok-sok vigalommal.
- 6; Madár módján röpködnék én,
Fenn a levegőben.
A boldogság szárnyaival,
Mennék fel az égben.

Hullócsillag

- 1; Hullócsillag, ne hullj le a nagy égről,
Nincs örök szerelem se, bánat nélkül.
Hullócsillag, ne hullj le, a nagy égről,
Ne tépd ki, a fájó szívem tövestől.
- 2; Ne hozz sajtó, bánatot a szívemre,
Inkább szeretetet hozzál, helyette.
Legyen vidám, legyen boldog, az ember,
Mert, csak így lehet szívből, szeretni.
- 3; Csak így lehet, feledni rossz emléket,
Csak ez hozhat, igaz boldog életet.
Feledni, a rossz emléket, bánatot,
Örülni, hogy fenn az égen, a sok csillag, hogy ragyog.
- 4; Vidámságnak, békességnek örülni,
Így lehet, az embereket, tiszta szívből szeretni.
Bízni kell az emberekből, bízni kell a jóban.
Mert az élet, nem olyan szép, mint a mesékben van.
- 5; Tele sok-sok nehézséggel, tele vidámsággal,
De, vannak benne nehéz percek, fájó pillanattal.
De, elmúlnak a rossz emlékek, meg a fájó percek,
Ezek helyett szeretet, és a boldogság lép fel.
- 6; Hullócsillag ragyogása,
Eltűnt az égen.
Köszönti az embereket,
Kik a földön élnek.

Kinn a pusztán

- 1; Kinn a pusztán tűző napnak,
Nyári melegében,
Birkanyájak legelésznek,
A puszta mezőben.
A nyájakat terelgetik, őrizgetik őket
Pásztornak a hű kutyája segítője.
- 2; Néha-néha, meg-megállnak,
Egy kis pihenőre.
Addig hű kutyája a puszta őrzője,
Ha a nyája széjjel széled, kinn a nagy mezőben,
Intésre a kutyája, megyen összeterelésre.
- 3; Ha szél fúj, vagy eső esik, vagy ha vihar támad,
Nincsen fedél a pásztornak, sem a kutyájának.
Subájába takarózva, várja a vihar végét,
Mert nincs, a pásztor embernek , pusztáról menekvés.
- 4; Estefelé alkonytájban, karámban a nyája,
Be is térnek a csárdába, egy kis mulatásra.
Furulyaszó hangja mellett, nótát dúdolgatnak,
De, ha nagyon jó a kedvük, pásztortáncot roznak.
- 5; De reggelre már újra várja pusztának a délibábos tája,
Ahol szokott legelészni nyája.
Pásztortüzeket gyújtanak, bográcsokban főznek,
Furulyaszó hangja mellett, szépen énekelnek.
- 6; A pásztornak, jól megy dolga,
Semmire sincs gondja.
Csak a nyája legelésszen
Ahol oly szép, mindennap a puszta.

Lakodalmas vers

- 1; Megfőtt már a leves,
Jó is lett az íze.
Ezért a szakácsunk,
Legyen megdicsérve.
- 2; Hogy miből is készült,
Ez a finom leves.
Elmondom én nektek,
E-kis történetet.
- 3; De ez a történet,
Szomorú, egy kakas életében.
Átszállott a kakas,
Át a kerítésen.
Szomszéd tyúkját,
Tojózgassa már régen.
- 4; De a szomszéd asszony,
Egyszer, ezt meglátta.
Meg is pecsételődött,
Szegény kakasnak a sorsa.
- 5; Mert, a szomszédasszony,
A szakácsnak adta.
Aki a kakasnak a nyakát,
Nyomban el is vágta.
- 6; Utána forró vízben,
Meg kopasztotta.
Majd betette főni, egy fazékban,
Hát így végződött, szegény kakasnak a sorsa.
De a kakast a szomszédasszony, még most is siratja.
- 7; Ezért barátaim, ha át is megyünk,
Olykor-olykor a szomszédba lopva.
Csak arra vigyázzunk, hogy az asszony meg ne tudja.
Ne hogy, kakas helyett mi kerüljünk bele a fazékba.

Magányosan

- 1; Az alföldi rónaságban,
Áll egy nagy fa egy magában.
Nincsen aki ápolgassa,
Csak az eső locsolgassa.
- 2; Nincs a fának még egy párja,
Kivel bólogatna a pusztában.
Levelei zizegnének üzennének a kék égnek,
Hogy párosával szebb az élet.
- 3; Mert boldogságban csak így élhatsz,
Ha van kivel együtt élned.
Kinek szép esténként,
Gondjaidat, bajaidat elmeséled.
- 4; Elmondani panaszainkat,
Gyógyíthatni bajainkat.
Reggel mindig frissen kelni,
Bút, bánatot elfeledni.
- 5; De ha egyszer elhal párod,
Nem lesz többé nyugodtságod.
Nem jön, szemedre édes álom,
Helyed sehol, nem találod.
- 6; Nem lesznek már, szép emlékek,
Nem lesz, kinek elmesélned.
Nem lesz, ki fogja majd kezéd,
Ki elmondja, hogy még szeret.
- 7; Mint a pusztán a szép nagy fa,
Te is úgy élsz majd egy magadban.
Nem hallják már panaszodat,
Nem ismerik bánatodat.
Csak ez estnek félhomálya,
Tudja, mily nehéz élni, egy magában.

Magyarország te szép hazám

- 1;   Magyarország, te szép hazám,
      Itt születtem, te vagy Anyám!
      Érted élek, érted halok!
      Szívem is csak érted dobog.

- 2;   Mert, te néped szorgos ember,
      Ki büszke, hogy e-hazában élhet.
      De büszkesége, hamar elszáll.
      Mert, nem vagy szabad magyar hazám.

- 3;   Mindig, újabb népek jönnek,
      Minden hasznot, innen visznek.
      Övék gazdaságunk fele.
      Nincs a népnek, becsülete.

- 4;   Ők viszik el, a sok hasznot,
      Nekünk csak, a koncból jutott.
      Pedig, sokat szenvedett, már népünk,
      És egyre nagyobb, szegénységünk.

- 5;   Kinek pénze, vagyona van,
      Joga, szava, csak annak van.
      Ébredj fel, már magyar népen,
      Harcold ki a függetlenséged!

- 6;   Élj, már te is szabadságban,
      Jogod, szavad, legyen e-hazában.
      Építs, termelj, hogy megélhess!
      Legyen vége, a szegénységnek.

- 7;   Ne legyen már, üres gyomor!
      Ne legyenek, új gazdagok!
      Tiéd legyen, munkád haszna,
      Mert tiéd e-szép magyar haza.

- 8;   Legyél büszke, szép hazádra,
      Éljél benne boldogságban.
      Érezd, hogy tiéd a e-nemzet.
      Itt kell halnod, itt kell élned!

Május

- 1; Zöldellik az erdő, mező,
Virágban a kertek.
Itt van május elseje,
Munka Ünnepe.
- 2; Ünnepel az ország népe,
Zenesóra ébredve.
Köszöntik a munkanapját,
Hívják ünnepségre.
- 3; Szép műsorral kedveskednek,
Szerte az országban.
Szébbé téve az ünnepet,
E-széles hazában.
- 4; Feldíszített májuszfák,
Jelzik, hol van mátká.
Hol is van a legényeknek,
Kiválasztott párja.
- 5; Régi hagyomány ez nálunk,
Ősi szép szokása.
Hogy, szerelmes legény,
Májuszfát állít, a lány kapujában.
- 6; Így múlik el szép ünnep,
Este, utcabállal zárva.
Embereknek örömére,
Szép magyar hazában.

Napfényben élni

- 1; Felhőtlen derült égből,
Süt reánk a napfény.
Melegíti sugarával,
Földünk, minden kincsét.
- 2; Megérleli a sok termést,
Ami, fontos éték.
Mert, sugara nélkül,
Nincsen földi élet.
- 3; Gyógyító a nap sugara,
Vidámságot, melegséget, keltet.
Napfénynek a sugarától,
Boldogabb az ember.
- 4; Ragyogj reám, napsugara,
Terítsd szét fényed.
Melegítsél minden embert,
Kik a földgolyónkon élnek.
- 5; Kik, nem kívánják a háborút,
Sem a véres harcot.
Kiknek, csak a béke útja,
Hozhat boldogságot.
- 6; Amikor majd, nem, lesz harag,
Csak a napfény melegsége,
Akkor lesz a földön,
Szeretet és béke!

Napsugaras tengerpartján

- 1; Nap sugaras tengerpartján,
Szélcsendes időben.
Aranyszínű homok partján,
Emberek üdülnek.
- 2; Nézik a szép tengervizet,
Benne fürdőzgetnek.
Ha meg unják a fürdözést,
Naposzni kimennek.
- 3; Aranyszínű homok partján,
Nyüzsög a sok ember.
Gyerekek a szép homokban,
Várat építgetnek.
- 4; De ha, meg jön a viharfelhő,
Nagy viharos széllel.
Szertefoszlik a szép, jókedv,
Tengerparton és tengervizében.
- 5; Felkorbácsolt tengervize,
Hullámokat ver fel.
Elmossa a homokvárat,
Amit gyermekek építettek.
- 6; Elrontja a szép nyaralást,
Elrontja a kedvet.
Csak a tenger és homokpartja,
Marad emlékezetben.

Névnapi köszöntő

- 1; Gyönyörű szép nyári reggel,
Madárdalra keltem.
Vajon, ez a sok kis madár,
Kiket ünnepelhet?
- 2; Néked szól e madár dallam,
Kedves ünnepeltem.
Enyhe szellő fújja légben, ringatja a fákat,
Hajladozva neked kíván,
Sok-sok boldogságot.
- 3; Neved napja ünnepére,
Legyen örök béke,
Legyen hosszú, az életed.
Bánat nélkül élve.
- 4; Örömteljes legyen mindig,
A napnak minden perce.
Szeretet maradjon,
Mindig a szívedben.
- 5; Soha ne tudd, ne is érezd,
Mily nehéz a keserves élet,
Életednek útját mindig
Szeretet és vidámság kísérje.
- 6; Kívánok én néked,
Ezernyi virágot, és ezernyi szépet.
Sok-sok boldogságot,
Erőt egészséget!
- 7; Szívedben békét, lelkedben,
Derűt, barátságot.
Örök életben, igaz boldogságot!

Névnapi köszöntő

- 1;   Milliónyi csillag ragyog,
      Oda fenn az égen,
      Milliónyi virág nyílik.
      Oda künn a réten.

- 2;   Téged köszönti, minden virág.
      Neved ünnepelve.
      Hogy, ne legyél elfeledve.
      Egész életedben.

- 3;   Köszöntenek a barátok,
      Köszöntelek én is.
      Neved napja ünnepén.
      Boldog a vendég is.

- 4;   Család, gyermek és unoka,
      Kik, neked legkedvesebbek.
      Veled együtt ünnepelnek,
      Neved napját, soha nem feledve.

- 5;   Ha az élet, néha nehéz,
      Keserves a sors is.
      Felejtsd el, rossz emléket,
      Ma próbálj vidám lenni.

- 6;   Mert, vidámnak a barátaid,
      Virággal kezünkben.
      Örömünket, neved napján.
      Ezzel kifejezve.

- 7;   Neved napja ünnepére,
      Legyen örök béke,
      Legyen hosszú az életed,
      Bánat sose érje.

Nőnap i köszöntő

- 1; A bimbózó hóvirágok
Nyilladoznak szépen.
Fehér köntösben öltöztek.
Tavaszi hónap, legszebb ünnepére.
- 2; Ez az ünnep a nők ünnepe,
Szerte a világon,
Nincsen olyan, olyan földi ember,
Ki rájuk, ne gondoljon.
- 3; Mert a nő, egy élet erő,
Életünknek, fontos teremtője.
Meggzült, nevelt, féltve őrzött,
Egész életében.
- 4; Pedig a sok drága nőnek,
Nagyon sok a dolga,
Még munka után is dolgoznak,
A családi otthonban.
- 5; Milyen erő, mily szeretet,
Lakozik egy nőben.
Leírni is nehéz lenne.
Százlajos füzetbe.
- 6; Gyermekeket szülnek neked,
Dédelgetik, nevelgetik őket.
Boldogok, ha gyermekeik,
Szépen, fel is nőnek.
- 7; Nő az, aki csodás ember,
Kiből, oly sok szeretet árad.
Ki, gyengéden hozzád simul,
Átölelve, csókolja a szádát.
- 8; Nő az, aki igazán,
Boldoggá tud tenni,
Ő az aki szívből tud,
Szeretni!
- 9; Aki mindig, melletted áll,
Jóban és a rosszban.
Aki mindig, ápol, gyógyít,
Ha valami, betegség vagy baj van.
- 10; Ő az aki, szívből szeret,
Szívből imád téged.
Ő az a nő, kinél nincsen drágább,

A földkerekségen!

- 11; Ezer virág, ezer rózsza,
Ezer áldás, szálljon rája.
Örök legyen az élete,
Boldogsággal legyen tele!

Nőnap i köszöntő

- 1; Tavasz legszebb ünnepeén,
Madárdaltól zeng az ég.
Virágeső, hull a földre,
Nők millióit köszöntve.
- 2; Azt a nőt, ki oly törekeny,
De még is oly, kitartó, oly erős!
Ki munkája végére, sosem ér.
Hát ez a nő, ezért szeresd őt, a nőt.
- 3; Ki a gyárban, iskolában,
Vagy, hivatalban dolgozik.
És fáradtan hazatérve,
Órá újabb munka vár, a család.
- 4; A főzés, mosás, vasalás és takarítás,
De ő fáradtságot, nem kímélve.
Dolgozik tovább, hát ez a nő.
Ezért szeresd őt a nőt!
- 5; Ki ápol, vagy vigasztal,
Ha fáradt vagy, vagy beteg.
Ki gyermeket szül, s nevel neked.
Hát ez a nő, ezért szeresd őt a nőt!
- 6; Ki nélkül, nem létezne emberi lény,
Ki oly sok szeretetet ad.
Ki átölel, forrón csókol, szeret, imád.
Hisz, ily örömet, nem tud adni más,
Csak a nő! Hát ezért szeresd, nagyon őt a nőt!
A drága nőt!

Nőnap i köszöntő

- 1; Eljött a szép kikelet,
Tavas legszebb napja.
Köszöntsük a nőt nőnapon,
Mert ő az, ki az életet adta.
- 2; Nincs nélküle szerelem,
Nincsen, igaz család.
Mert ő az kire oly sok,
Megpróbáltatás vár.
- 3; Ővé a sok munka,
Kín és szenvedés.
Mert életet adni,
Mindig nagyon nehéz.-
- 4; Pedig gyenge ő,
Mégis nagyon erős.
Soha, nem tudjuk meg,
Honnan merít erőt.
- 5; Talán az életben,
Vannak, még csodák.
Mert, csodálatos a nő,
Ki félti, családját, otthonát.
- 6; Nélküle az élet,
Oly kietlen sivár.
Oly szeretetet,
Nem tud adni más.
- 7; Ő az, ki szeret,
Ő az, ki imád.
Nincsen nála drágább,
Ezért, te is imádd.
- 8; Szeresd őt úgy, mint csak lehet.
Ne feledd el, ő adott életet.
Örökké gondolj rá életed során,
Köszönts őt virággal,
Nőnap hajnalán!

Nyár vége

- 1; Nyári hónap, de szép is volt,
Csodás természettel.
Szép nyárban az emberek,
Mindig gyönyörködtek.
- 2; De mint sok más ez is elmúlt,
Vége lett a nyárnak.
Helyébe az ősz lépett fel,
Új évszakra váltva.
- 3; Az elsárgult falevelek,
Nem zöldellnek többé.
Helyettük majd, tavasszal,
Újabb rügyek jönnek.
- 4; Elszállnak a madarak is,
Messze, meleg helyre.
Nem is jönnek, onnan vissza,
Csak tavasz elejére.
- 5; Ami elmúlt, újra éled,
Tavasszal már, vidámabb az élet.
Csak az ember elmúlása,
Marad emlékekben.
- 6; Olyan, mint a fák levele,
Nem kél, már életre.
Helyettük a gyermek jön,
Emberi testekben.
- 7; Ő rájuk még, sok szép nyár vár,
Amíg fel nem, nőnek.
Öröm bánat, és boldogság,
Lesz az életükbe.
- 8; Mire el jő, a végóra,
A földi életben,
Legyen mindig szeretet,
És béke szívetekben.

Ó-év búcsúztató

- 1; Elbúcsúztatták az ó-évet,
De pótszilvesztert rendeztek.
Nem az ifjúság számára,
Időseknek vígságára.
- 2; Összejöttek szép, nagy számban,
Fáradt lábuk táncot járja.
Úgy járják, mint egykor régen,
De már nem oly gyorsan szépen.
- 3; Nem fárad el öreg lábuk,
Mert ott van sok nyugdíjas társuk.
Vígan vannak, mulatoznak,
Öröme e szép napnak.
- 4; Amíg nem lesz a napnak vége,
Addig járják szépen, csendben.
Közben nótát dúdolgatnak,
Így búcsúztatják társaikat.
- 5; Így búcsúznak az ó-évtől,
Nyugdíjasnak ez is elég.
Nem vágynak már ők nagy táncra,
Csak békességre, nyugodtságra.
- 6; Ha vége lesz az ünnepségnek,
Haza mennek a vendégek.
Kicsit fáradt már a lábuk,
De annál nagyobb a boldogságuk!

Rád gondolok én

Hozzád száll sóhajom
Szívemben még ég a láng
Te vagy a csillag, a fény, a remény
Mely boldogságot áraszt felém.

Rád gondolok én
Hozzád száll sóhajom
Melyet elvisz az őszi szél
Elmondja néked
Élni csak párosan szép.

Rád gondolok én
Szívem összetört, zilált
Rólad álmodozom
Minden éjszakán
Szeretlek édes kis Katám.

Rád gondolok én
A sors keze bánt
Oly távol vagy tőlem
Mégis, hajt utánnad a vágy
Veled töltenék el minden éjszakát
Szeretlek édes kis Katám.

Rád gondolok én
Ha hajnal virrad rám
Úgy érzem, álom volt csupán
Elnyeli az esti félhomály
Mert rólad álmodozom
Édes kis Katám.

Remény

- 1; Fénylő napfény, fénylő csillag,
Világítsd meg, az utunkat.
Emberszívek dobogása,
Életüknek főforrása.
- 2; Csak az lehet, boldog ember,
Aki, szeretetben nőtt fel.
Aki, tisztel minden embert,
Mindig úgy élt, becsületben.
- 3; Elszálltak már az ifjú évek,
Néha-néha, szép dolgokat felidéznek.
Már csak, nosztalgia az élet,
Ez jele, az öregedésnek.
- 4; Pedig, ifjú voltam régen.
De sok remény, volt előttem.
De a remények elszálltak,
Vége lett, az ifjúságnak.
- 5; Azért, van még, egy kis élet,
Ha gyengébbek is a remények.
Hogy ha újra ifjú lennék?
De sok mindent másképp tennék.
- 6; Új erővel, új étellel,
Mindent, másképp lát az ember.
Napsugaras égbolt alatt,
Az ember mindig, boldog marad.
- 7; Az életünk is tovább halad,
De, egy kis remény még marad.
Hogy, utat mutass az ifjúságnak,
Hogyan kell élni becsületben a világban.
- 8; Ha majd, nem ragyognak már rád a napok,
Fájó szívvel, de boldogan,
Rád, mindig emlékezni fogok.
Mert tudom, te is így akarod.

Serfőző Simon, József Atilla díjas költőhöz!

Kicsi falu, hol születted,
Ma messze élsz tőle.
Még is minden emlékeid
Csak róla beszélnek.

Gondolataid, hozzá szólnak
Emlékeidben élnek.
Nem lehet feledni, azt embernek
Hol ifjúságát le élte.

Mivel író, költő lettél
Könyvet és verset is írtál róla
Melyet, elő adott a falu népe
Nagy örömödre, boldogságodra.

Születésed év fordulóján,
Nagy ünnep, lesz neked
Mert ott ünnepelhetsz
Hol, ifjúságod le élted.

Műsorokkal kedveskednek
A falunak ifjúsága öregje.
Születés napodra, örömet szerezve
Mert, büszke az a nép, az a falu
Kinek van, írója, költője.

Szerelem a tengeren

- 1; Kék tengernek közepében,
Hajó ring a vízen.
Enyhe szellő fuwallata,
Simogassa szépen.
- 2; Két szerelmes gyönyörködik,
Kék tenger vízében.
Nézik a szép csillagtükrét,
A tenger vízében.
- 3; Szerelemről álmodoznak,
Ábrándot kergetve.
Összefonódik a karjuk,
Forró ölelésben.
- 4; Csókolóznak, mint gerlepárok,
Holdvilág megleste.
El is bújt, a felhők mögé,
Hogy szégyenét leplezze.
- 5; Elindult a hajó lassan,
Part felé evezve.
Szép hajnalnak ébredését,
Napsugárnak, fénye köszöntötte.
- 6; Partra térve elindultak,
Hogy szerelmük legyen összekötve.
Elmentek a nagy templomba,
A pap, adja őket össze.
- 7; Legyen, sok-sok boldog percük,
Tengeren és földön.
Ragyogjon rájuk sok csillag,
Napsugara szépen melengesse.
- 8; Éljenek, mint ifjú párok,
Örök szerelemben.
Legyen, szép kis családjuk,
Öröm és boldogság a szívükben.

Szerelem az estében

- 1; Holdfényes éjszakákon,
Csillagok ragyognak.
Éjszakai mulatókból,
Zenék halkan szólnak.
- 2; Megtörik a csendes estét,
Felgyorsul az élet,
Fiatal szerelmes párok,
Járják az estéket.
- 3; Hajnaltájt, már nincsen zene,
Lelassul az élet.
Ilyenkor az ifjú párok,
Nyugovóra térnek.
- 4; Már a nap is felkél lassan,
Széthinti a fényét.
Melegséggel tölti be,
A nap minden percét.
- 5; Alig várják a naplementét,
Meg a holdvilágos estét.
Hogy szerelmes perceiket,
Újra együtt töltsék.
- 6; Kéz a kézben sétálgatnak,
Néha, meg-megállnak.
Szerelmüket hitegetik,
Elmondják egymásnak.
- 7; Csókolóznak, mint gerlepárok,
Egymásba fonódva.
Szerelmüknek ez a perce,
Bár, soha el ne múlna.
- 8; Szerelmüket nem titkolják,
Házasságra lépnek.
Házasságuk idejében,
Meg is népesednek.
- 9; Megszületik a kisgyermek,
Mely, öröm a családban.
Elmúlik a szerelem is,
Csak a szeretet, marad meg a házban.
- 10; Így éli le az életét,
Minden házas ember.
Aki szeretetre, boldogságra,
Vágyik az életben.

Szerelem egy holdvilágos estén

- 1; Holdvilágos, csendes estén,
A sétányra mentem.
Sétálgattam, szépen, lassan.
A csillagokat néztem,
Sétányon a kis padon,
Egy szép lányra leltem.
- 2; Csillagfénye ragyogott rám,
Mosolygott az arca.
Ő is arról álmodozott,
Hogy, mikor lesz lovagja.
- 3; Közben lassan odaértem,
Rám nézett a két szemével.
Gyönyörű volt, a mosolya,
Elbűvölte lelkem.
- 4; Viszonoztam ezt az érzést,
Mosolyogtam és beleszerettem.
Első látás szerelme ez,
Mely, megmarad örökre.
- 5; Megálltam és beszélgettünk,
Csillagokról és holdról.
Titkolva az érzelmünket,
Nem szóltunk a vágyról.
- 6; Pedig alig vártuk, azt a percet,
Hogy érzelmünkről, szóljunk.
Némán álltunk, egymást néztük,
Forongott a lelkünk.
Mikor mondjuk el egymásnak,
Egymásba szerettünk.
- 7; Átöleltem a derekát,
Hozzám simult közben.
Megcsókolt, és azt suttogetta,
Tiéd leszek, mindörökre.
- 8; Boldogságtól elkábulva,
Szorítottuk egymást.
Már a hajnal ébredezett,
Kéz a kézben, hagytuk el a sétányt.
- 9; Enyhe szellő tovább vitte,
Ezt a boldog percet.
Elmesélte a világnak,
Két boldog ember, egymást meglelte.

Szeretem a nap sugarát

- 1; Szeretem a nap sugarát,
Csillagoknak fényét.
Csendes esték hangulatát,
Szerelmesek létét.
- 2; Szeretem a tenger vizét,
Melyet, nap melenget.
Szeretem az embereket,
Kik, napsugárban fürödnek.
- 3; Szeretem a zöld erdőket,
Benne, madárdalok zengnek.
Enyhe szellő fuvallatát,
Meleg nyári estét.
- 4; Kertekben a virágokat,
Millió szép színben.
Napsugárnak fényeiben,
Szépen tündökölnek.
- 5; Szeretem a pusztaságot,
Hol nyájakat legeltetnek.
Furulyaszó hangja mellett,
Szépen énekelnek.

Szeretném a könnyes szemed

- 1; Szeretném a könnyes szemed,
Mosolyogni látni.
Szeretném a kiskezedet,
Újra meg csókolni.
- 2; Szeretném, ha úgy mint régen,
Kéz a kézben járnánk.
Elfeledve, minden rosszat.
Amit egykor, oly nehezen éltünk át.
- 3; Csak a szépre, csak a jóra.
Emlékezni vissza,
Folytatni a szép emléket,
Amit éppen, akkor hagytunk abba.
- 4; Mosolyogva járni mindig.
Boldogságban, szeretetben élni
Életünknek, szép perceit.
Csak így lehet, bánat nélkül élni.
- 5; Megbocsájtva, minden rosszat,
Amit, elkövettünk.
Mert igazi boldogság,
Így lehet közöttünk.
- 6; Örülni az embereknek,
Örülni a szépnek,
Érezni, hogy az emberek,
Mily csodában élnek.
- 7; Minden ember, akkor boldog,
Ha szeretetben, boldogságban élhet,
Nincsen, ennél fontosabb,
Az ember életében.

Szomorú életem

- 1; Az életem, oly szomorú,
Nincs örömem benne.
Ami szép volt, ami jó volt,
Elmúlt mind örökre.
- 2; Elmúltak az ölelések,
Meg a forró csókok.
Elmúltak, a kedves szavak,
Meg a bájos bókók.
- 3; Nincsenek már fényes esték,
Ragyogó csillagok.
Nekem a sors életemben,
Kevés szépet adott.
- 4; Összetörte, szívem-lelkem,
Összetört reményem.
Várhatok-e boldogságot,
Földi életemben.
- 5; Talán egyszer én rám is fog,
Még a nap ragyogni.
Talán egyszer én is tudnék,
Boldog ember lenni.
- 6; Megtalálni, azt az embert,
Aki elment tőlem.
Akivel az ifjúságom,
Felét le is éltem.
- 7; Szép esténként sétálgattunk,
Holdvilágos fényben.
Milliónyi csillagfénye,
Töltötte be lelkem.
- 8; Örültem az életemnek,
Örültem a szépnek.
Boldogság tengerében,
Úsztam egész éjjel.
- 9; Elmúltak a fényes esték,
Elmúltak az álmok.
Bánatos lett, az én szívem,
Ezen a világon.

Születésnap

- 1; De szép is a születésnap,
Mert, minden évben rád gondolnak.
Minden évben ünnepelnek.
Szülinapod, nincs feledve.

- 2; Minden évben köszöntenek,
Sok ajándékkal, meglepnek.
Jó kívánságokat mondanak,
Virágokkal elhalmoznak.

- 3; Te is örülsz, ha köszöntenek,
Boldog vagy, mert szeretnek.
De örömed, még nagyobb lehet,
Ha unokáid, gyermekeid, köszöntenek.

- 4; Veled együtt ünnepelnek,
Örülnek az életednek.
Örülnek, mert köszöntenek,
Születésnapodra emlékeznek..

Szülőhelyem

- 1; Kicsi falu hol születtem,
De boldogan éltem benned én.
Tele voltam büszkeséggel,
Hogy, e-szép faluban születtem.
- 2; Sok szép estét, sok szép napot,
Töltöttem el benned.
Életemnek, szép perceit,
Talán, ekkor éltem.
- 3; Csendes kicsi keskeny utcák,
Szép virágos kertek.
Amíg élek itt lesznek,
Az emlékezetemben.
- 4; Most távol élek, kis falumtól,
Egy idegen tájon.
Nincsenek, szép, csendes utcák,
Nincsenek, virágok.
- 5; Nem ülnek kinn, a kis padon,
Nem mesélnek, régi, szép időkről.
Nem beszélnek a faluról
Nem szólnak a hírről.
- 6; Bár hová, sodort sorsom,
Bárhová az élet.
Kis falumra emlékezem,
Ameddig, csak élek.
- 7; Mert az élet, nem mindig szép,
Nem hoz, boldogságot.
Nem, hozza el az embernek,
A szebbik világot!

Szülöhelyemre emlékszem

Kicsi falum, hol születtem
Ma, messze élek tőled.
Még is sok-sok éjszakákon
Álmodom felőled.

Eszembe jut, sok szép emlék
Mit, gyermekként meg éltem
Eszembe jut, mily sokat játszottam
A Zagyva partján és a Zagyva vizében.

Csendes kicsi, sötét utcák
Szép virágos kertek.
Sok-sok barát kikkel akkor,
Átélttem sok szép estét.

Néha, hogy ha hazatérek
Olykor, felvidul a lelkem.
Melegség és boldogság, futja át a testem
Örülök, hogy a régi barátokra leltem.

Eszembe jut minden, mit akkor át éltem
Nem lehet elfelejteni
A gyermekkori évem ahol egykor
Barátokkal oly boldogan éltem.

De ha, újra itt kell hagynom
Csendes kis falumat
Nyugtalanul dobog szívem
Bánatos lesz lelkem, hogy e kis falumból
Újra el kell mennem.

De bárhová visz sorsom
Bárhová az élet
Szülőföldem örökké
Az emlékeimbe élnek.

Tavaszcélás

- 1; Zord tél után, jön a tavasz,
Fel frissül az élet,
Ilyenkor sok, növény virág,
Új életre ébred.
- 2; Bimbóban az orgonafák,
Nyiladoznak szépen.
Kellemes jó illatukat,
Szórják szerte széjjel.
- 3; Madarak is megérkeznek,
Felvidul az élet.
Madárdalok zengenek,
Mindenütt a légben.
- 4; Zengik a szép tavasz jöttét,
Megindul az élet.
Ilyenkor a szerelem is
Új életre ébred.
- 5; Kéz a kézben sétálgatnak,
Boldogságban járva:
Szerelemtől elkábulva,
Járnak a világban.
- 6; Zöldellik az erdő-mező,
Friss illatot hozva.
Bogarak is felélednek,
Minden kicsi zugban.
- 7; A traktorok dübörögnek,
Szántanak, és vetnek.
Megindul a szorgos munka,
Szerte a mezőkben.
- 8; Kis falvakban, így kezdődött,
Mindenütt az élet,
Mégis nagyon örülnek,
A szép tavasz jöttének.

Tél

- 1; Hideg van, fagyos a világ,
Levél helyett, dér van a fán.
Befagyott a folyó és a tó,
Fákon már, nem füttyül a rigó.
- 2; A pillangók sem röpködnek,
Bogarak sem zümmögnek már.
Mert merev lett, rideg lett,
A megdermedt a világ.
- 3; Dombbon és hegytetőn,
Hangos lett a táj.
Sok ember síel, szánkózik,
Hóembert csinál.
- 4; Örül a szép tél jöttének,
Hol, hópehely száll.
Mert, fehérben öltöztette,
E-szép, magyar határt.
- 5; De eljő a szép tavasz,
Megszűnik a fagyos világ.
Rügyeket fakasztanak a fák,
Bimbóznak az orgonák, és a sok virág.
- 6; Madarak is visszatérnek,
Füttyülnek és dalolnak a fán.
Föld mélyéből elő bújnak,
Sok-sok kis bogár.
- 7; Köszöntik a szép tavasz jöttét,
Mely, új életet ad.
Azt dalolják, miénk újra,
Az egész határ.

Téli hónap ünnepén

- 1; Szálldogálnak a hópelyhek,
Belepik a földet.
Amerre csak, szemed ellát,
Már a hó belepte.
- 2; Csendes hosszú, téli estén,
Meg dermed az élet.
A Szent János bogarak sem,
Röpködnek már a téli estékben.
- 3; Nem hallatszik madár dallam,
A bogarak sem zúgnak.
De ha eljő, a szép tavasz,
Újra elő bújnak.
- 4; De a gyerekek örülnek,
Vígan hógolyóznak.
Örülnek a szép, nagy hónap,
Abban játszadoznak.
- 5; Csilingelő száncsengőket,
Szívdobogva várják.
Vajon mit hoz a télapó?
Mert tőle, a sok ajándékot várják.
- 6; Eljött a szép karácsony,
Kis Jézusnak születése napja.
Az angyalok hirdetik,
Angyali szózatban.
- 7; Karácsonynak éjszakáján,
Felcsendül az ének.
Megszületett Isten gyermek,
Fénylő Betlehemben.
- 8; Megszületett a Messiás,
Az emberek megváltója.
Ez az ünnep a szeretnek,
Békességnek napja.
- 9; Fenyőfákat feldíszítik,
Alá, sok szép, ajándékot tesznek.
Jelevén, hogy a karácsony,
Földünkön a legszebb ünnep!
- 10; Örülnek az ajándéknak,
Meg a szép ünnepnek.
Köszöntik a kis Jézuskát,
Zengő énekekkel.

Téli hónap ünnepén

Szálldogálnak a hó pelyhek,
Belepik a földet,
Amerre csak szemed ellát,
Már a hó belepte.

Csendes hosszú téli estén,
Megmered az élet,
A Szent János bogarak sem röpködnek már,
A téli estében.

Nem hallatszík már madár dallam,
A bogarak sem zúgnak,
De ha eljő, a szép tavasz,
Újra elő bújnak.

De a gyerekek örülnek,
Vígán hógolyóznak,
Örülnek a szép nagy hónap,
Abban játszanak.

Csilingelő száncsengőket,
Szívdobogva várják,
Vajon mit hoz a télapó?
Mert tőle a sok ajándékot várják.

Meg köszönik télapónak,
Kedves ajándékát,
Körben állva, eldalolják,
Télapó nótáját.

December ünnepén

December első ünnepnapján,
Ünnepel az emberiség, apraja és nagyja,
Köszöntik a Télapót,
Ki megjött Miklós napra.

Nagy öröm a gyerekeknek,
Mert övék az ünnep első napja,
Hozzájuk érkezett Télapó,
Sok szép ajándékát hozva.

A gyerekek megköszönik,
Télapó ajándékát,
Körben állnak, s éneklük,
Télapó nótáját.

Télapó is közéjük áll,
Mondja nótáját,
Még táncra is perdül közben,
Látva a gyerekeknek nagy örömét,
Nagy boldogságát.

Eljön újra, megígéri,
De tanuljatok rendben,
Mert, csak akkor fogunk találkozni,
Újra jövő esztendőben.

Tizenöt éves évforduló

Tizenöt év hosszú idő
Olyan, mint egy gyermekkort megélve
Jóban, rosszban, szeretetben
Egy csokorba kötve

Sok, sok próbák melyek vannak
Minden szerdán este
Sikerrel fogják e csoportot össze

Összefogunk, mint egy család,
Mert csak így vihessük
Műsorainkat sikerre
Magunknak és másoknak is,
Ezzel örömet szerezzve.

Olyan ez, mint egy szép álom
Megvalósult része
Lehet még az embereken
Szeretet és béke

Az elfásult világban,
Csak úgy lehet élni
Ha megpróbáljuk egymást
Tisztelni, szeretni.

Mert boldog, azaz ember
Kiben szeretet van
Lelkében pedig béke
Nincsen benne gyűlölet, és
Mások megvetése.

Szépen és csendben
Élni csak úgy lehet
Ha tudunk egymásnak
Szerezni örömet.

Vidáman derülten
Egymás kezét fogva
Ez az emberi boldogság
Legnagyobb titka

Közülünk is eltávoztak
Egy másik világba
Ahonnan nincs vissza út
Csak az emlékü maradt hátra

Őrizzük is a szívünkben
Ameddig csak élünk

Egykor velük töltött időt
Néha felidézzük

De vannak olyanok is közöttünk
Kiket betegségük vitt az ágyba
Nem járhatnak versenyekre
Sem a próbákra

Pedig egyre nagyobb vágyuk
Újra részt venni
A csoport munkába

De az élet, nem áll meg,
Így tovább kell lépünk
Örülni a sorsunknak
Hogy mi még élünk

Kívánok én e csoportnak
Még sok-sok boldog évet
Az élethez jó erőt és jó egészséget
Ez kísérjen utatokon, ameddig csak éltek.

Ünnep decemberben

- 1; Decemberben, sok ünnep van,
Ünnepel az emberiség, apraja és nagyja.
Köszöntik a tél eljöttét,
Hóembert csinálva.
- 2; Gyerekek nagy örömére,
Mert övék, az ünnep első napja.
Hozzájuk jött el télapó,
Ki a sok ajándékot hozza.
- 3; Gyerekek megköszönve,
Télapó ajándékát.
Körben állva eléneklik,
Télapó nótáját.
- 4; Télapó is közéjük áll,
Vígán ropja táncát.
Nincsen nagyobb öröme,
Mint a gyermekek boldogsága.
- 5; Meg ígéri, eljön újra,
De addig is tanuljatok rendbe.
Mert, csak akkor, fog eljönni,
Jövő esztendőben!

Virágos kert

- 1; Szeretnék egyszer virágok közt járni,
Szeretnék a kertben virágokat látni.
Érezni illatát, gyönyörködni benne,
Tudni, hogy még, szép is van az életemben.
- 2; Virágot küldeni, virágot adni,
Ünnepelt embernek, örömet szerezni.
A virág a szeretet, a virág az illat,
Csodás színeikben, mindenütt pompáznak.
- 3; Szeretni másokat, úgy mint a virágot,
Ápolni, kezelni, mint egy, édes álmot.
Csokorba kötni, mint egy szép, jelképet,
Menyasszony kezében, adni az egészszet.
- 4; Mert a virág, egy szimbólum,
A virág egy élet.
Millió színeikben,
Pompáznak, hol élnek.
- 5; Minden szál virágban,
Van egy, édes élet.
De, ha elhervad a virág,
Elmúlik a szépsége.
- 6; Elhullajtja szirmát,
Nincsen már illata.
Csak a hervadásnak,
Látszik, nyoma rajta.
- 7; Olyan, mint az élet,
Az sem tart örökké.
Elhal, mint a virág,
Nem pompázik többé.